

τὴν ὁμήγουριν ἀφηγοῦμενος τὸν παρελθόντα βίον του ἐν ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ.

Αὕτη ἡ ἀρετὴ τῆς γλωσσομαθείας εἶνε συν-έπεια μακρᾶς καὶ ἐπιμόνου μελέτης, ἀποκτηθείσης διαρκούντος τοῦ πολυασχόλου βίου του, καθ' ὃν ἀπεστήθιζε μέγαν ἀριθμὸν βιβλίων. Ἀποτέλεσμα τῆς σπουδῆς ταύτης εἶνε ἡ ἀκρίβεια τῆς συνομιλίας ἢ τῶ ὄντι ἀξιοθαύμαστος. Ὁ ἴδιος μετέφρασε τὸ σύγγραμμά του *Ἰλιος* γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ, χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς οὐδὲν σφάλμα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μεταφράσεσι.

Ἡ μεγάλη ἐργασία ἦν μέχρι τοῦδε ἐξετέλεσε κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὸν τακτικὸν αὐτοῦ βίον. Καθ' ἐκάστην γυμνάζεται πορευόμενος ἅμα ἐξήμερωσιν εἰς τὸ Φάληρον, ὅπου ἔχει ἰδιαίτερον λουτήρα, ἐν ᾧ λούεται ἀδιαφορῶν περὶ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὕδατος. Τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὴν ὑγίαν αὐτοῦ κράσιν· καὶ τοι ὑπερβᾶς τὰ 60 ἔτη τῆς ἡλικίας του φαίνεται ἔτι ὡς νεανίας, ἔχει ὄψιν διαυγῆ καὶ χρῶμα ζωηρὸν, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον δὲν φέρει γενεαῖδα. Εἰ καὶ μετρίου ἀναστήματος φαίνεται ὡς ἐκ τῆς μεγάλης του κεφαλῆς καὶ τῆς συμπαγοῦς κατασκευῆς του βραχύτερος ἢ ὅ,τι πράγματι εἶνε. Τὰ στρογγύλα αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ δίδουσιν αὐτῶ ὄψιν ἀληθοῦς Γερμανοῦ· συνομιλῶν δὲ ὑψώνει ἄνω τῶν ὀφθαλμῶν τὰ δίοπτρα καὶ ὁμοιάζει ἀληθῶς πρὸς τὸ πτηνὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ περιεργότερον τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὡς οἰκογενειάρχου εἶνε ὅτι ἰσχυρὸς ἑλληνικὸς χρωματισμὸς ἐπικρατεῖ εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοῦ βίου. Οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ ἴστανται ἐπὶ τῆς ὀροφῆς φύλακες τῆς οἰκίας. Αἱ τοιχογραφίαι καὶ τὰ μωσαϊκὰ εἶνε ἑλληνικοῦ ὑποδείγματος καὶ οἱ τοῖχοι πλήρεις κλασσικῶν ἐπιγραφῶν. Ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν του πνεῦμα δὲν περιορίζεται μόνον ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐκτείνεται καὶ εἰς τοὺς θεράποντας. Ὁ θυρωρὸς ὅστις ὀνομάζεται Δημήτριος μετωνομάσθη Βελλεροφόντης· ὁ κηπουρὸς Πρίαμος, ὁ ἱπποκόμος Κάλχας, ἡ προηγουμένη παιδαγωγὸς Ἐκάβη, ἡ παροῦσα Δανάη, ἡ ἐτέρα πρῶνη τοιαύτη Ἄννα ὀνομάσθη Πολυζένη· μετὰ τῶν στενῶν συγγενῶν τῆς οἰκογενείας λαλεῖται ἢ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλώσσα καὶ αὕτη εἶνε ἐκάστοτε συνήθης ἐν τῇ τραπέζῃ. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος ἀναγινώσκεται εἰς ἐπήκοον ὁ Ὀμηρος, τοῦτο δὲ καλεῖται ὑπὸ τοῦ διδάκτορος μουσικῆ.

Τυχῶν καὶ ἐτέρας προσκλήσεως εἰς χορὸν ὠφελήθην ταύτης καὶ εἰσῆλθον τὴν 9 ὥραν μ.μ. εἰς τὸ ἰσόγειον τῆς οἰκίας, ὅπου οἱ ὑπηρεταὶ ἐν στολῇ ἐλάμβανον τὸ ἐπανωφόριον ἡμῶν, δίδοντες ἡμῖν συγχρόνως καὶ δελτάριον ἐπιστροφῆς. Ἀνῆλθον τὴν πλατεῖαν κλίμακα τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν αἰθουσαν διὰ μέσου κομφῆς ἐβελίνου θύρας. Ὁ διδάκτωρ ἴστατο πρὸ τῆς

εἰσόδου ὑποδεχόμενος τοὺς προσκεκλημένους, οἵτινες παρήλαυον μετὰ ταῦτα πρὸ τῆς κυρίας Σχλεῖμαν· ἐκεῖ ὑπῆρχον διακεκριμένοι ἄνδρες ὄλων τῶν ἔθνων καὶ ἐπαγγελημάτων, Ἕλληνες πολιτικοὶ, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι, ἀρχαιολόγοι τῆς γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὀλίγοι τινὲς Ἄγγλοι, Ἀμερικανοὶ καὶ Ῥώσοι, καὶ μέλη τῶν διαφόρων πρεσβειῶν. Τὴν πλειοψηφίαν τῶν κυριῶν φυσικῶ τῶ λόγῳ ἀπήρτιζον Ἕλληνίδες, ἂν καὶ ὑπῆρχον ἐπίσης ὀλίγαί τινες Ἀγγλίδες, Ἀμερικανίδες καὶ Γερμανίδες. Ὑπῆρχεν ἐκεῖ ποικιλία γλωσσῶν, ἀλλ' οὐδεμία γλώσσα τῶν προσκεκλημένων ἦτον ἀπρόσιτος εἰς τὸν διδάκτορα καὶ τὴν εὐπαιδευτον αὐτοῦ κυρίαν. Ἐκεῖ ἔχει τις τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλῇ μετὰ τῶν πρωτεύοντων προσώπων τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ γνωρίσῃ πάντας τοὺς ξένους τοὺς ἐν τῷ Ἰλίου Μελάθρῳ συναθροισζομένους, οἵτινες ἀποτελοῦσι θελκτικὴν συναναστροφὴν κατὰ τὸν χειμῶνα. Νῦν εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι τὸ μέγα μυστήριον τῆς δημοτικότητός του συνίσταται εἰς τὴν περιέργειαν τοῦ γνωρίζειν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἄνθρωπον, ὅστις διὰ τῆς υπερβαλοῦσης δραστηριότητός του, ἢ καὶ διὰ τῆς υπερβαλοῦσης εὐνοίας τῆς Τύχης ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρα, ἐποίησατο τὰς μεγίστας ἀρχαιολογικὰς ἀνακαλύψεις, τὰς ὁποίας ὁ κόσμος ἐγνώρισεν. Ἐν ᾧ ἐλέγομεν καλὴν νύκτα εἰς τὸν διδάκτορα, οὗτος διεβεβαίω ἡμᾶς, ὅτι εἶνε εὐτυχῆς πάντοτε βλέπων Ἀμερικανούς. « — Συμπάθειαι τῶν Ἀμερικανῶν μὲ ἐνισχύουσιν εἰς τὸ ἔργον μου. Ἀγαπῶσι λίαν τοὺς Τρῶας, ὡς καὶ ἡ κυρία Σχλεῖμαν καὶ ἐγώ. Μοὶ φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε Τρῶες τὴν καρδίαν. »

Τὸ ἐν Βαρὶ τῆς Ἰταλίας λείψανον ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τῆ 13 Αὐγούστου τοῦ 1881 διηρχόμεν τὴν παράλιον σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Brindisi διὰ τὴν ἄνω Ἰταλίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μόναχον. Πρώτη πόλις λόγου ἀξία καὶ ὄγδοος μετὰ τὸ Brindisi σταθμὸς εἶναι ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Βάρης (Barium), ἐν ἣ κατὰ τὸ 1098 ἐπὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Β' μεγάλη συνεκροτήθη σύνοδος τῶν Ἑλλήνων θεολόγων καὶ τῶν Λατίνων, συζητησάντων καὶ πάλιν τὸ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐν τῷ ἀρχαίῳ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ ἁγ. Νικολάου, ἔμαθον ὅτι φυλάσσεται καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἁγ. Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας († 330) ἐφ' ᾧ ἡμίσειαν ἡμέραν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διέτριψα, ἐπιθυμῶν νὰ ἴδω καὶ μάθω τὰ περὶ τούτου. Τὴν μεσημβρίαν τυχαίως ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐγνώρισα εὐγενῆ νέον Ἰτα-

λόν τόν κ. Pietro Susca, ὅστις λίαν φιλοφρό-
νως ἀνέλαβε νὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὸν μητροπο-
λιτικὸν ναόν, εἰς τὸ νέον ἰδρυόμενον μέγα λύ-
κειον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως.

Πρῶτον δ' ἐπεσκέφθημεν τὸν ναόν. Ὅτε ἐ-
φθάσαμεν πρὸ τῆς μελανῆς ὑπὸ τοῦ χρόνου πύ-
λης ἦτο περίπου 4 μ.μ. καὶ καθ' ὁδὸν εἶχομεν
ἀκούσει τοὺς κώδωνας τοῦ ἑσπερινοῦ. Μόλις εἰσ-
ῆλθον, μ' ἔκαμεν ἐντύπωσιν πληθὺς ἱερέων κα-
θημένων ἀτάκτως, οἵτινες, βαρυνόμενοι καὶ
χασμώμενοι, ἐφαίνοντο μηχανικῶς ἀναγινώ-
σκοντες τὰς τυπικὰς ἀκολουθίας.

Φρονῶν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον ἐπιτρέπε-
ται εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ ὀμιλοῦσι καὶ νὰ ἀστειεύ-
ωνται ἐν καιρῷ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολου-
θιῶν, ἠρώτησα τὸν φίλον μου κ. Susca διατί
οὕτως ἀμελῶς γίνεται ἡ ἀνάγνωσις, ἀλλὰ μὲ
περιφρονητικὸν μορφασμὸν καὶ ἀπελπιστικὰς κι-
νήσεις τῶν χειρῶν του: «ἄφρασε τους, μοὶ λέ-
γει, μὴ χάνωμεν καιρόν» καὶ ἀμέσως μὲ ὀδη-
γεῖ ἀριστερᾶ τοῦ ἱεροῦ εἰς ὑπόγειόν τινα τοῦ
ναοῦ κρύπτην, εἰς ἣν διὰ 15 περίπου βαθμίδων
κατήλθομεν. Ἡ κρύπτη αὕτη εἶναι ὁ ὑπόγειος
ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου, ὅπου φυλάσσεται τὸ
σῶμα τοῦ ἁγίου, καὶ ὅστις διὰ τὸν ἐξ ἀργύρου
πλοῦτον καὶ τὴν τέχνην τῆ ἀληθείας εἶναι θέας
ἄξιος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὑπογείου τούτου ναοῦ
ἴσταται ἡ ἁγία Τράπεζα ὅλη ἐξ ἀργύρου, ἐπὶ
τῶν πλευρῶν δὲ ταύτης διὰ λαμπρὰς τέχνης
χυτοῦ ἀργύρου καὶ ὠραίων συμπλεγμάτων εἰ-
κονίζονται διάφορα σκηνὰκι τοῦ βίου τοῦ ἡμε-
τέρου ἁγίου· εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς ἁγ.
Τραπέζης ὑπάρχει τετράγωνος ὀπή, δι' ἧς βλέ-
πει τις τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς· ἀλλ' ἐγώ, καίτοι
προσπαθίσας, οὐδὲν ἠδυνήθην νὰ διακρίνω
ἢ ζοφερὸν σκότος. Ὑπὸ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν
δὲ ταύτην μοὶ εἶπον ὅτι ἀναπαύεται τὸ σῶμα
τοῦ ἁγ. Νικολάου, ὅπερ ὁ Πάπας Οὐρβανὸς ὁ
Β' τῷ 1807 9 Μαΐου ἐκεῖσε μετέφερεν. Ἐπὶ
τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐπὶ τῶν στηλῶν τῶν τῶ
δάπεδον τοῦ ἄνω ναοῦ ὑποκατατάσσων, ἐπὶ
τῶν κιονοκράνων, ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ ἐπὶ τῶν
τοιίχων, κρέμονται ἀναρίθμητος πληθὺς ἀναθη-
μάτων, κεφαλῶν, ποδῶν, χειρῶν, παιδιῶν, ὀ-
φθαλμῶν κλ. Τόσον δὲ μακρὰν τῆς πατρίδος μου
εὐρισκόμενος, εὐρέθην αἴφνης ὡς διὰ μαγικῆς
τινος ῥάβδου εἰς ἄλλον ὑπόγειον ναόν τοῦ ἐν
Τήνῳ ἱεροῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας μὲ μόνην τὴν
διαφορὰν ὅτι τὰ ἐν Bari ἀναθήματα ἦσαν τὸ
πλεῖστον ἐξ ἀλαβάστρου. Ἀπὸ πρωίας μέχρι
μεσημβρίας τελοῦνται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης
ταύτης λειτουργίαι, μέχρι δ' ἑσπέρας συνεχεῖς
παρακλήσεις.

Περὶ τὴν ἁγίαν ταύτην Τράπεζαν ὑφ' ἣν καί-
ται ὁ ἅγιος θεῶνται συνεχῶς γονυκλιτοῦντα
τὰ πλήθῃ καὶ ἐπικαλούμενα τὴν βοήθειαν τοῦ
πολιούχου τῆς ἐκυτῶν πόλεως.

Μικρόσωμος καὶ παχύσαρκος ἱερεὺς, λαβῶν
φιάλην ὕδατος φυλαττομένης εἰς εἶδος τι ἀρ-
τοφορίου ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, μοὶ ἔδιδε νὰ
πίω. Ἐρωτήσας τὸν συνοδευόντά με φίλον Ἰ-
ταλὸν τί εἶναι τὸ πόμα, ἔμαθον παρ' αὐτοῦ ὅτι
εἶναι ὕδωρ προερχόμενον ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ ἁ-
γίου.—Εἰς περιπλέον λόγος, εἶπον γαλλιστὶ τῷ
φίλῳ μου, ὅστις ἐνισχύει τὴν ἀρνησίαν μου. «Ἄ-
γνοῶ διατί πάντα τὰ ἐν τῷ ὑπογείῳ ἐκείνῳ ναῷ
μοὶ ἐφαίνοντο ξένα καὶ ψυχρὰ. Ἡ γνώσις τῆς
παραπλάσεως πολλῶν ἁγίων λειψάνων ἐν τῇ δυ-
τικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ πρὸ παντός τὸ ἀδιάφορον τῶν
ἱερέων, εἰς ὧν τὰ πρόσωπα ἀναγινώσκει τις πᾶν
ἄλλο ἢ εὐσέβειαν, μὲ ἔκαμον νὰ ἐξέλθω ψυχρό-
τερος τοῦ ὑπογείου ἐκείνου ἢ ὅτε εἰσῆλθον. Πρὸς
ταῦτοις δὲ προστεθείσθω καὶ ἡ ἐπαίτεία τῶν
νεωκόρων τῆς ὑπογείου κρύπτης καὶ τῶν ἄνω
πτωχῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων φεύγει τις τοῦ να-
οῦ, βάρος ἀντι πνευματικῆς ἀνακουρίσεως ἐν
τῇ καρδίᾳ αἰσθανόμενος.

Ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ διηυθύνθημεν εἰς τὸν
λαμπρὸν καὶ εὐρὺν λιμένα τῆς πόλεως, ὃν ἐφο-
ρᾷ εἰκόντις τοῦ ἁγίου Νικολάου, πρὸ τῆς ὀ-
παίας καίει ἀκαίμητος λυχνία. Ἡ πόλις αὕτη
θεωρεῖται ὑπὸ τῶν κατοίκων, ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν
πόλις ἣν προστατεύει ὁ ἅγιος Νικόλαος· διὰ
τούτου, ὅτε ἀποχαιρετῶντες τὴν πόλιν, μετε-
βαίνομεν διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἀξιο-
θεάτων τῆς πόλεως εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθ-
μὸν, ἐπὶ μελανῆς σχεδὸν πύλης ἀρχαίου περι-
τειχίσματος ἀνέγνω:

NOLITE TIMERE. EGO SUM NICOLAUS PRO-
TECTOR VESTER. HABETE FIDEM DEI.

«Μὴ φοβείσθε, ἐγώ εἰμι Νικόλαος ὁ ὑμέτε-
ρος προστάτης· ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

Εἰς τὰς 6 1/2 ἡμην ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ σιδη-
ροδρόμου, ἡ ἀτμομηχανὴ ἐσύριξεν, ἐγὼ δ' ἀπε-
χαιρέτισον τὸν φίλον Ἰταλὸν ἀποκομιζὼν γλυ-
κεῖαν τὴν ἀνάμνησιν τῆς γνωριμίας του καὶ τῆς
ἐξαιρέτου πρὸς ἐμὲ φιλοφροσύνης του.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ, δ. φ.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗΣ.

Ἐνεφέραμεν ἄλλοτε τὴν Ἀκαδημίαν τῶν
μαγειριστῶν τὴν ἐν Βερολίνῳ ὑπάρχουσαν. Ἡ-
δη καθ' ἃ ἀναγινώσκομεν ἐν τινι ἑφημερίδι, ὑ-
πάρχει ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἕτερον
παρόμοιον ἴδρυμα καλούμενον ἐπισήμως Ἀκα-
δημεία τῶν ραπτῶν, ἐν ᾧ μαθηταὶ ἀμφοτέ-
ρων τῶν φύλων ἐργάζονται, καταβάλλοντες
συντόνους προσπάθειας, ὅπως δημιουργήσῃ
τι νέον, πρωτότυπον ἐν τῇ ραπτικῇ τέχνῃ.
Μέχρι τοῦδε ὄλαι αὐταὶ αἱ προσπάθειαι διδά-